

УДК 81'342.415:[811.111:811.112.2

ШРАМКО Руслана – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської та німецької філології, Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка, вул. Остроградського, 2, Полтава, 36000, Україна (shramenlatk02006@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9258-9128>

Web of Science Researcher ID: HMP-2698-2023

КУЛІЧЕНКО-ЧУГІНА Алла – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри іноземних мов, Запорізький державний медико-фармацевтичний університет, бульвар Марії Примаченко, 26, Запоріжжя, 69035, Україна (alla.kulichenko@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1469-3816>

Scopus ID: 59420535700

КОНОНЕНКО Володимир – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри романо-германської філології, Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка, вул. Остроградського, 2, Полтава, 36000, Україна (v.v.kononenko@ukr.net)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1078-6417>

КИРИЛЬЧУК Оксана – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри романо-германської філології, Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка, вул. Остроградського, 2, Полтава, 36000, Україна (okkirilchuk@ukr.net)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3497-4220>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2025.64.19>

Бібліографічний опис статті: Шрамко, Р., Куліченко-Чугіна, А., Кононенко, В., Кирильчук, О. (2025). Дифтонгізація в англійській та німецькій мовах: типологічний та методичний аспекти. *Проблеми гуманітарних наук: збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологія»*, 64, 161–167, doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2025.64.19>

ДИФТОНГІЗАЦІЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА НІМЕЦЬКІЙ МОВАХ: ТИПОЛОГІЙНИЙ ТА МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТИ

Анотація. Вивчення дифтонгів є однією з важливих проблем під час опрацювання фонетичного рівня української мови та англійської й німецької мов як іноземних. Правильне засвоєння, запам'ятовування й відтворення дифтонгів в усному мовленні студента є запорукою успішного оволодіння фонетичною компетентністю, а отже, визначає рівень сформованості всіх його мовних навичок. Робота з дифтонгами інтегрує мовознавчі курси на першому (бакалаврському) й другому (магістерському) рівнях вищої освіти, перебуваючи на перетині історії мови, теоретичної та практичної фонетики, а також соціолінгвістики й лінгвокультурології. Окремої ваги набувають компаративні курси (наприклад, контрастивна лінгвістика чи порівняльна типологія мов), що надають потужний інструментарій для критичного аналізу мов праїндоевропейської мовної сім'ї. Історико-суспільний аналіз мовних фактів дає змогу прослідкувати генезу дифтонгів, з'ясувати критерії їхнього систематизування в кожній з аналізованих мов, вирізнити варіанти реалізації. Саме тому аналіз фонетичного матеріалу має відбуватися водночас із відпрацюванням варіантів репрезентації таких одиниць на письмі, забезпечуючи взаємозв'язок фонетичної компетентності з орфографічною та лексичною. На цьому етапі важливим є детальний розгляд кожного варіанта на основі системи вправ репродуктивного (обрати правильний дифтонг із запропонованих для кожного слова опцій; добір *minimal pairs*; омонімів чи синонімів) та продуктивного характеру (пояснити дію фонетичного процесу для запропонованих одиниць із дифтонгами, дібрати паремійні одиниці, які містять відповідну лексику тощо). У межах методики навчання української (англійської

чи німецької) мов / курсів із перекладознавства важливо ознайомитися з формами роботи із застосуванням комунікативного й інтерактивного методів, адже це озброїть майбутнього фахівця-лінгвіста системою корисних вправ на диференціацію, що є не менш важливим для попередження чи подолання мовної інтерференції здобувача.

Ключові слова: засвоєння мови, мовне середовище, фонетична компетентність, дифтонг, типологія, методика навчання англійської (німецької) мови, генеза.

SHRAMKO Ruslana – Candidate of Pedagogic Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of English and German Philology, Poltava V. G. Korolenko National Pedagogical University, 2, Ostrohradskyi str., Poltava, 36000, Ukraine (shramenlatk02006@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9258-9128>

Web of Science Researcher ID: HMP-2698-2023

KULICHENKO-CHUGINA Alla – Doctor of Pedagogical Sciences, Full Professor, Professor of the Department of Foreign Languages, Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University, 26, Mariia Prymachenko blvr., Zaporizhzhia, 69035, Ukraine (alla.kulichenko@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1469-3816>

Scopus ID: 59420535700

KONONENKO Volodymyr – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Romance and Germanic Philology, Poltava V. G. Korolenko National Pedagogical University, 2, Ostrohradskyi str., Poltava, 36000, Ukraine (v.v.kononenko@ukr.net)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1078-6417>

KYRYLCHUK Oksana – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Romance and Germanic Philology, Poltava V. G. Korolenko National Pedagogical University, 2, Ostrohradskyi str., Poltava, 36000, Ukraine (okkirilchuk@ukr.net)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3497-4220>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2025.64.19>

To cite this article: Shramko, R., Kulichenko-Chugina, A., Kononenko, V., Kyrylchuk, O. (2025). Dyfthonhizatsiia v anhliiskii ta nimetskii movakh: typolohiinyi ta metodychnyi aspekty [Diphthongisation in English and German: typological and methodological aspects]. *Problemy humanitarnykh nauk: zbirnyk naukovykh prats Drohobyt'skoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Seriiia «Filolohiia» – Problems of Humanities. “Philology” Series: a collection of scientific articles of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University*, 64, 161–167, doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2025.64.19> [in Ukrainian].

DIPHTHONGISATION IN ENGLISH AND GERMAN: TYPOLOGICAL AND METHODOLOGICAL ASPECTS

Summary. The study of diphthongs is an important issue when working on the phonetic level of Ukrainian, as well as English and German as foreign languages. Correct acquisition, memorisation, and reproduction of diphthongs in oral speech are prerequisites for mastering phonetic competence, which determines the level of formation of all lingual skills. Work with diphthongs integrates linguistic courses at the first (Bachelor's) and second (Master's) levels of higher education at the crossroads of language history, theoretical and practical phonetics, sociolinguistics, and lingual-cultural studies. Comparative courses such as contrastive linguistics or contrastive typology acquire particular significance, as they provide powerful tools for the critical analysis of languages belonging to the Proto-Indo-European family. Historical and social analysis of language facts makes it possible to trace the genesis of diphthongs, establish criteria for their systematisation in each of the analysed languages, and define the variants of their realisation. Therefore, the analysis of phonetic material should be accompanied by practising each variant of the representation of these units in writing, ensuring the interconnection of phonetic, spelling, and lexical competences. At this stage, it is important to provide exercises of reproductive type (choosing the correct diphthong from the options offered, selecting minimal pairs, homonyms, or synonyms) and productive type (explaining the phonetic processes involving diphthongs, choosing paremic units containing the relevant lexeme, etc.). Within the methods of teaching Ukrainian (English or German) or translation studies, it is essential to become familiar with communicative and interactive techniques that provide future

linguists with a system of differentiation exercises. This helps to overcome language interference that learners may face.

Key words: *language acquisition, language environment, phonetic competence, diphthong, typology, methods of teaching English (German), genesis.*

Постановка проблеми. Детальне опрацювання звукового рівня іноземної (зокрема, англійської та німецької) мов здобувачі починають на першому курсі першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Це, зосібна, ознайомлення з генезою системи голосних і приголосних звуків, опрацювання фонетичних процесів у праїндоевропейській мові та їхня активність на сучасному мовному зрізі, робота зі складоподілом, ритмомелодикою та наголосом. Водночас студенти вдосконалюють навички роботи з українською мовою для формування фахового апарату й засвоєння академічного письма державною та іноземною мовами. Прискіпливе ознайомлення з фонетичним ладом цих мов є особливо важливим, адже відмінності в будові й вимові звуків (складів, наголосу) почасти викликає в студентів значні труднощі. Некоректне засвоєння звуків може призвести до їхнього подальшого нерозрізнення чи помилкової ідентифікації в мові, а нерозуміння процесу їх формування на історичному зрізі не дасть майбутньому викладачеві (української, англійської чи німецької мов) та перекладачеві змоги правильно їх пояснити під час діяльності за фахом. Труднощі в розумінні фонетичного рівня мови стають перешкодою у формуванні фонетичної компетентності здобувача освіти загалом і вдосконаленні його мовленнєвих навичок зокрема.

Ідеться насамперед про навичку аудіювання (засвоєння усного мовлення), оскільки некоректне сприймання / нерозрізнення звуків у мовленнєвому потоці призводить до нерозуміння / сплутування / неправильної ідентифікації значення слова. Так слухач утрачає зміст повідомлюваного. У подальшому він неправильно репродукує звуковий ряд, що призведе до бар'єру (чи навіть мовного конфлікту) в усній комунікації.

Не менш важливим є безпосередній зв'язок звукового коду з правописом, коли студент припускається помилок унаслідок нерозуміння почутого, що знижує рівень засвоєння навичок письма. Некоректна інтер-

претація почутого так само стане на заваді під час опрацювання масивів текстів загалом чи транскрипту аудіофайлу зокрема, що визначатиме якість та глибину читання.

Отже, успішна робота з фонетичною і фонематичною системами мови слугує міцним підмурком становлення всіх мовних навичок здобувача освіти, а фонетична компетентність є підвалиною у вдосконаленні орфографічної та граматичної компетентностей.

Прискіпливе опрацювання цих систем мови відбувається під час навчання на першому (бакалаврському) рівні вищої освіти у межах курсів із фонетики першої чи другої іноземної (передусім англійської та німецької) мов, вступу до порівняльного мовознавства, вступу до германістики тощо.

Удосконалення навичок вільної роботи зі звуколадом мови можливе як під час вивчення порівняльної типології української та іноземної мов, так і порівняльної типології першої й другої іноземних мов, які опановує здобувач. Такий формат презентації матеріалу допомагає плекати навички критичного аналізу, визначати й пояснювати відмінності в залученні голосового апарату, шукати типологічні риси системи вокалізму й консонантизму, ідентифікувати типові аломорфеми цих мов, опрацьовувати синонімію та антонімію афіксів тощо.

Як наслідок, студенти набувають спроможності вибудовувати типологію голосних і приголосних звуків розглядуваних мов, характеризувати їхню генезу на синхронно-діахронному зрізі.

Дифтонги є невід'ємною частиною історії вокалізму в мовах праїндоевропейської мовної сім'ї. На сьогодні функціонування дифтонгів у мовах германської та слов'янської гілок представлено по-різному. Саме тому ефективно вивчення сучасної української літературної мови та англійської й німецької як мов германської гілки в закладах вищої освіти гуманітарного напрямку неможливе без опрацювання їхнього звуколаду на історичному зрізі (історія мови, історична фонетика

тощо). Цей підхід дасть, по-перше, студентів зможу прослідкувати дію окремих фонетичних процесів на суспільно-політичному тлі, по-друге, укаже на їхні подібні (чи спільні) риси і насамкінець уможливить продуктивну роботу з типологією звуків цих мов у контексті глибокої підготовки висококваліфікованого мовника (учителя чи перекладача) як компетентного на світовому ринку праці випускника закладу вищої освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення природи дифтонгів перебуває в колі пильної уваги як українських (Глущенко, 2018), так і закордонних (Aziz, Widodo, Mudofir, & Wisudawati, 2023; Brown, & Lee, 2015; Ulbrich, 2003) науковців кінця XX – поч. XXI ст. Особливої ваги цей аспект набуває в контексті методики навчання вимови студентів – не носіїв іноземної мови (Celce-Murcia, Brinton, Goodwin, & Griner, 2010; Kelly, 2001; Suryatiningsih, 2015). Глибоке зацікавлення дослідників викликає й проблема сприймання дифтонгів здобувачами освіти під час усного мовлення (Soge, Hindom, & Ena, 2025). Уточнення на сьогодні потребує питання представлення дифтонгів англійської та німецької мови в типологічному розрізі з оперттям на фонетичну систему української мови як частину мовної підготовки фахівця в галузі філології. Такими міркуваннями, зазначимо, зумовлена **актуальність** запропонованої розвідки та її наукова значущість.

Мету дослідження вбачаємо в тому, щоби схарактеризувати активні дифтонги англійської та німецької мов у їх порівнянні з українською, а також запропонувати продуктивні форми опрацювання цих звуків із метою підвищення навичок компаративного аналізу під час підготовки фахівців-мовників. Реалізація окресленої мети вимагає виконання таких **завдань**: визначити активні за функціонуванням дифтонги указаних мов германської групи у їх порівнянні з історичними дифтонгами української мови; указати на основні труднощі під час роботи з такими звуками на заняттях із практики усного мовлення та в курсі з порівняльної типології; окреслити потенційні форми активності для успішного засвоєння цих звуків.

Виклад матеріалу. Англійська й німецька мови входять до складу герман-

ської гілки праіндоевропейської мови, а отже, успадкували з прадавнього періоду значну кількість спільних рис. Однією з них є наявність активних дифтонгів поряд з однозвуками (монофтонгами), що постали на різних етапах їхнього розвитку. Специфіку їхньої природи формує «ковзання» як швидкий перехід від одного голосного звука до іншого в мовленнєвому потоці, а сам дифтонг витлумачують як «односкладове сполучення голосних із рухливою артикуляцією» (Глущенко, 2018), або «поєднання двох сусідніх голосних звуків у єдиному ритмі вимови» (Aziz, Widodo, Mudofir, & Wisudawati, 2023), або «ковзні голосні» (Iyekekpolor, & Akabogu, 2020), артикуляційно неподільні у вимові. Така дефініція вказує на те, що голосні звуки – складники дифтонга – різняться як за ступенем підняття, так і місцем творення. Критерієм їхнього ранжування слугує також наголос.

Проблему генези дифтонгів науковці розв'язують по-різному, що засвідчує її суперечливий та багатовимірний характер. На історичному зрізі дифтонгізацію пов'язують із процесом перерозподілу складу (українська мова), Великим зрушенням голосних (англійська мова). Указують і на перерозподіл напруження в структурі слова (Глущенко, 2018), що згодом став чинником монофтонгізації в багатьох мовах індоевропейської мовної сім'ї, зокрема, і в німецькій.

На сьогодні в складі англійської мови виокремлюють 8 основних (Fuciĵi, & Babiĵa, 2011; Iyekekpolor, & Akabogu, 2020) та кілька варіативних дифтонгів. Провідним критерієм їхнього класифікування є напрям «сковзання» другого голосного, за яким їх поділено на а) центроспрямовані (*centering diphthong*) – /ɪə/, /ʊə/, /eə/ у словах *wear*, *obscure*, *severe* та б) закриті (*closing diphthong*) – /eɪ/, /aɪ/, /ɔɪ/, /əʊ/, /aʊ/ у словах *owl*, *flow*, *choice*, *highlight*, *maintain* та ін. Кожен з аналізованих дифтонгів має варіанти орфографічного вияву.

У сучасній німецькій мові розглядають 3 активні дифтонги (Ulbrich, 2003), кожен із яких наділений варіантністю репрезентації: а) /ae/ (із варіантами /äɪ/ та /aɪ/) у словах *weit*, *ein*, б) /œ/ (із варіантами /œ̃/ та /ɔɪ/) у словах *Freude*, *neu*, в) /aʊ/ (із варіантами /äʊ/ та /aʊ/) у словах *Maus*, *Baum*. Підтверджу-

ють також дифтонг /oi/ у вигуках на зразок *phui*. За критерієм підняття язика такі одиниці науковці поділяють на висхідні / закриті (*schließenden / steigenden*), спадні / відкриті (*öffnenden / fallenden*). Функціонування центрспрямованих (*zentralisierende Diphthonge*) дифтонгів (Глуценко, 2018) пов'язують із потенційним утворенням трифтонгів, що сигналізує про процес активної перебудови фонетичного ладу німецької мови.

У сучасній українській літературній мові не фіксують активних дифтонгів у складі лексичних одиниць питомого складу. Вони, проте, слугували невіддільною частиною праслов'янського вокалізму ([āi], [āu], [ōi], [ōu] [ēi], [ēu], [āi], [āu], [ōi], [ōu]. [ěi], [ěu]) як елемент праіндоєвропейської мовної спадщини (Колоїз, 2023). Генеза дифтонгів на праукраїнському ґрунті вмотивована, серед іншого, процесом перерозподілу складу з подальшою монофтонгізацією. За критерієм підняття язика вони зазнавали ранжування на висхідні ([āi], [āu], [ōi], [ōu]. [ěi], [ěu]) та низхідні ([āi], [āu], [ōi], [ōu] [ēi], [ēu]). На етапі сьогодення фіксують випадки вживання окремих дифтонгів в уснорозмовному мовленні північних областей України.

Порівняння груп дифтонгів та критеріїв їхнього ранжування озброює студента цінним матеріалом з історії, теорії та практики мови.

У закладі вищої освіти гуманітарного напрямку робота з дифтонгами охоплює весь період навчання. На первісному етапі студенти відшліфовують вимову й інтонсування основних та варіативних дифтонгів, удосконалюють навички орфографії, добираючи лексичні відповідники до кожного варіанта дифтонга в цих мовах. Серед провідних чинників, які впливають на формування вимови, учені (Brown, & Lee, 2015; Fuci, & Babâră, 2011) називають вік, рідну мову, вроджені фонетичні здібності, а також мотивацію здобувача.

Ефективними формами роботи в цьому разі є добір *minimal pairs* (Dewi, & Astriyanti, 2021) – одиниць, що відрізняються від контрольних одним звуком (монофтонг / дифтонг), *омонімів*. Застосування методу компонентного аналізу дасть змогу організувати у форматі інтерактиву вправи на сполучува-

ність конкретного слова з потрібним дифтонгом та відповідного прикметника / дієслова. Поєднання інтерактивних форм з аудіоматеріалом допоможе успішно зафіксувати матеріал та перейти до вдосконалення фонетичної й орфографічної компетентностей студентів шляхом опрацювання паремійних одиниць, що містять лексеми з відповідним дифтонгом, і до роботи з автентичними текстовими масивами різностильового спрямування.

На завершальному етапі теоретичне опрацювання дифтонгів англійської та німецької мов як іноземних у компаративному аспекті з українською мовою як L_1 вибудовує цілісну картину вокалізму в мовах навчання. Такий підхід дасть змогу критично осмислити фонетичні процеси в синхронії та діахронії, віднайти спільні й відмінні риси цих мов, з'ясувати культурні й політичні умови відповідного періоду.

Логічно вибудована робота з дифтонгами важлива ще й тому, що під час вивчення англійської та німецької мов виникає явище «мовної інтерференції», коли здобувач освіти сплутує дифтонги та відчуває проблеми з ідентифікуванням певного двозвука. Йдеться, загалом, про її фонетичний, лексичний, графічний та граматичний вияви (Валігура, 2009). Саме тому типологійний аспект вивчення дифтонгів розглядуваних вище мов відкриває подальшу перспективу ефективної роботи з фонетичним рівнем.

Висновки. Вивчення дифтонгів англійської та німецької мов є вагомими елементом мовної підготовки здобувача закладу вищої освіти гуманітарного напрямку. Продуктивне опанування цих звуків неможливе без розуміння фонетичних процесів, що на них впливали, у синхронії та діахронії. Саме тому процес їхнього засвоєння передбачає поєднання курсів з історії мови, фонетики й порівняльної лінгвістики. Ефективним аспектом у роботі є типологійний, що поглиблює навички критичного аналізу здобувача освіти й водночас надає інструментарій для цілісного опанування одиниць інших рівнів мови.

Перспективними вважаємо подальші наукові праці, що окреслюватимуть генезу праслов'янських дифтонгів із залученням матеріалу германської мовної гілки, а також розробку методичних матеріалів (зокрема,

комплексу тестових завдань) для перевірки у складі *minimal pairs* та повноти виконання рівня засвоєння здобувачами освіти дифтонг-фонетико-фонологічного й етимологічного гів окреслених вище мов, розрізнення звуків аналізу слова.

ЛІТЕРАТУРА

- Валігура О.** Систематизація ознак мовної інтерференції. *Нова філософія*. 2009. № 36. С. 104–110.
- Глущенко О.** Природа дифтонгів та їх розвиток в історичному просторі. *Записки з романо-германської філології*. 2018. Вип. 1(40). С. 9–17. DOI: [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2018.1\(40\).137051](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2018.1(40).137051) (дата звернення: 24/11/2025).
- Колоїз Ж.** Історична фонетика і граматики української мови. Кривий Ріг : ФОП Маринченко С. В., 2023. 244 с.
- Aziz M., Widodo Y. H., Mudofir I., & Wisudawati F. A.** An Error Analysis Of Pronouncing English Diphthongs. *International Journal of Education and Literature*. 2023. Vol. 2(2). P. 122–130. DOI: <https://doi.org/10.55606/ijel.v2i2.83> (дата звернення: 24.11.2025).
- Brown D. H., Lee, H.** Teaching by Principles : An Interactive Approach to Language Pedagogy. 4th ed. Pearson Education, Inc., 2015. 688 p.
- Celce-Murcia M., Brinton D. M., Goodwin J. M.; with Griner B. D.** Teaching Pronunciation : a course book and reference guide. 2nd ed. Cambridge University Press, 2010. 544 p.
- Dewi D. C., Astriyanti D.** An analysis of using minimal pairs in pronouncing consonants and vowels. *Journal of English Language, Teaching and Education (JELTE)*. 2021. Vol. 2. № 2. P. 99–117. DOI: <https://doi.org/10.31571/jelte.v2i2.152> (дата звернення: 24.11.2025).
- Fuciji M., Babâră E.** Mother tongue interference in the process of English diphthongs' study. *Studia linguistica*. 2011. Вип. 5. Ч. 1. С. 522–529. URL: https://studia-linguistica.knu.ua/wp-content/uploads/2018/11/2011-5-522_529-Fuciji-Barbara.pdf (дата звернення: 24.11.2025).
- Iyekekpolor O. M., Akabogu J. U.** ESL Learners and the English Language Diphthongs : A Case of Major and Minor Languages in Nigeria. *Journal of Literature, Languages and Linguistics*. 2020. Vol. 72. P. 54–59. DOI: <https://doi.org/10.7176/JLLL/72-07> (дата звернення: 24.11.2025).
- Kelly G.** How to Teach Pronunciation. Pearson Education Ltd, 2001. 154 p.
- Soge E. P., Hindom S. K., Ena O. T.** Mastering English Diphthongs : Phonological Challenges and Patterns Among Sikka Students in Yogyakarta. *Linguistics and English Language Teaching Journal*. 2025. Vol. 13. № 1. P. 34–31. URL: <https://doi.org/10.31764/leltj.v13i1.30013> (дата звернення: 24.11.2025).
- Suryatiningsih N.** A study on the students' ability in pronouncing diphthongs at STKIP PGRI Pasuruan. *Jurnal Dimensi Pendidikan dan Pembelajaran*. 2015. Vol. 3. № 2. P. 1–4. URL: <https://doi.org/10.24269/dpp.v2i2.152> (дата звернення: 24.11.2025).
- Ulbrich Ch.** Vergleichende Untersuchungen zur Aussprache der Diphthonge in der deutschen und österreichischen Standardvarietät. *Gegenstandsauffassung und aktuelle phonetische Forschungen der halleischen Sprechwissenschaft* / Hrsg. E.-M. Krech, E. Stock. Peter Lang, 2003. Bd. 10. S. 161–200.

REFERENCES

- Aziz, M., Widodo, Y. H., Mudofir, I., & Wisudawati, F. A.** (2023). An Error Analysis of Pronouncing English Diphthongs. *International Journal of Education and Literature* (Vol. 2(2), 122–130. Retrieved November 24, 2025, from <https://doi.org/10.55606/ijel.v2i2.83> [in English].
- Brown, D. H., & Lee, H.** (2015). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. 4th ed. Pearson Education, Inc. [In English].
- Celce-Murcia, M., Brinton, D. M., Goodwin, J. M., & Griner, B. D.** (2010). *Teaching Pronunciation: a course book and reference guide*. 2nd ed. Cambridge University Press [in English].
- Dewi, D. C., & Astriyanti, D.** (2021). An analysis of using minimal pairs in pronouncing consonants and vowels. *Journal of English Language, Teaching and Education (JELTE)*, 2 (Vol. 2), (pp. 99–117). Retrieved November 24, 2025, from <https://doi.org/10.31571/jelte.v2i2.152> [in English].
- Fuciji, M., & Babâră, E.** (2011). Mother tongue interference in the process of English diphthongs' study. *Studia linguistica* (Issue 5), (Part 1), (pp. 522–529). Retrieved November 24, 2025, from https://studia-linguistica.knu.ua/wp-content/uploads/2018/11/2011-5-522_529-Fuciji-Barbara.pdf [in English].
- Glushchenko, O.** (2018). Pryroda dyfthonhiv ta yikh rozvytok v istorychnomu prostori [The nature of diphthongs and their development in historical process]. *Zapysky z romano-hermanskoj filolohii – Notes on Romance and Germanic Philology* (Issue 1(40), (pp. 9–17). Retrieved November 24, 2025, from [https://doi.org/10.18524/2307-4604.2018.1\(40\).137051](https://doi.org/10.18524/2307-4604.2018.1(40).137051) [in Ukrainian].

- Iyekekpolor, O. M., & Akabogu, J. U.** (2020). ESL Learners and the English Language Diphthongs: A Case of Major and Minor Languages in Nigeria. *Journal of Literature, Languages and Linguistics* (Vol. 72), (pp. 54–59). Retrieved November 24, 2025, from <https://doi.org/10.7176/JLLL/72-07> [in English].
- Kelly, G.** (2001). *How to Teach Pronunciation*. Pearson Education Ltd [in English].
- Koloiz, Zh.** (2023). *Istorychna fonetyka i hramatyka ukrainskoi movy [Historical phonetics and grammar of the Ukrainian language]*. Kryvyi Rih: FOP Marynchenko S. V. [in Ukrainian].
- Soge, E. P., Hindom, S. K., & Ena, O. T.** (2025). Mastering English Diphthongs: Phonological Challenges and Patterns Among Sikka Students in Yogyakarta. *Linguistics and English Language Teaching Journal*, 1 (Vol. 13), (pp. 34–31). Retrieved November 24, 2025, from <https://doi.org/10.31764/leltj.v13i1.30013> [in English].
- Suryatiningsih, N.** (2015). A study on the students' ability in pronouncing diphthongs at STKIP PGRI Pasuruan. *Jurnal Dimensi Pendidikan dan Pembelajaran*, 2 (Vol. 3), (pp. 1–4). Retrieved November 24, 2025, from <https://doi.org/10.24269/dpp.v2i2.152> [in English].
- Ulbrich, Ch.** (2003). Vergleichende Untersuchungen zur Aussprache der Diphthonge in der deutschen und österreichischen Standardvarietät [Comparative studies on the pronunciation of diphthongs in the German and Austrian standard varieties]. In E. -M. Krech, E. Stock (Eds.), *Gegenstandsauffassung und aktuelle phonetische Forschungen der halleschen Sprechwissenschaft – Conception of the subject matter and current phonetic research in speech science at Halle University* (Vol. 10), (pp. 161–200). Peter Lang [in German].
- Valigura, O.** (2009). Systematyzatsiia oznak movnoi interferentsii [Systematization of signs of speech interference]. *Nova filosofia – New philosophy*, 36, 104–110 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 25.11.2025 р.

Прийнято до друку 22.12.2025 р.

Опубліковано: 26.12.2025 р.